

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขนอยงพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้บทบาทสมมติ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าขนอยงพิทยาคม องค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม สรุปผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.68/81.54
2. ความสามารถด้านการพูดของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมบทบาทสมมติเพิ่มขึ้นจากก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$; S.D. = 0.60)

อภิปรายผล

การพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมตินักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.68/81.54 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบย่อยระหว่างเรียนทั้ง 5 แผนกคิดเป็นร้อยละ 83.68 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 81.54 แสดงว่าเป็นกิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยการศึกษาหลักสูตรคู่มือครูเนื้อหาเทคนิควิธีการจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้สำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเป็นแนวทางและได้ผ่านการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้งผ่านการตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการหาคุณภาพเครื่องมือ แล้วแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ ไชยหงส์ (2551 : 61-62) ได้พัฒนาแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ผลการศึกษาค้นคว้า ปราบกฏดังนี้ ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.82/71.38 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 สอดคล้องกับกรรณิกา สร้อยบุศดา (2553 : 85) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.30/77.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 และสอดคล้องกับฤทัยพัฒน์ พุดลา (2553 : 72) ได้พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการจัดการบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพ 80.75/84.20 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ความสามารถด้านการพูดของนักเรียนหลังการจัดการจัดการกิจกรรมบทบาทสมมติเพิ่มขึ้น จากก่อนการจัดการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเด็กโดยตรง จากการให้เด็กได้คิดจินตนาการบทบาทสมมติ และเรื่องราวต่าง ๆ เท่ากับเป็นการกระตุ้นความคิดของนักเรียน เมื่อนักเรียนได้เล่นบทบาทสมมติต่าง ๆ เขาก็จำเป็นต้องจดจำบุคลิกท่าทาง หรือบทบาทที่ใกล้เคียงของตัวละครนั้น ๆ ได้ด้วย ไม่ว่าจะ เป็นบทบาทการสร้างจากจินตนาการ หรือบทบาทสมมติตัวละคร ล้วนแล้วต้องกระตุ้นเรื่อง ความจำด้วย ส่งเสริมทางด้านภาษาการเล่นบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เป็นการพูดกับเพื่อนในจินตนาการ ทำให้มีการสื่อสารกันทางคำพูดและท่าทาง เป็นการช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาให้กับเด็ก ยังมีท่าทางประกอบยังทำให้เด็กเรียนรู้ทักษะ ทางด้านภาษาได้ดียิ่งขึ้น

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ สุกัญญา ศิลประสาธ (2544 : 68) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการ ใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ” ผลการทดลองพบว่า การสอน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่า ก่อนการทดลอง สอดคล้องกับ ลำอาง เรืองไทย (2549 : 71) ได้ศึกษา การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ ฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เกศสุดา ปงลังกา (2550 : 38-39) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของผู้เรียน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ กรรณิกา สร้อยบุศดา (2553 : 85) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการ พัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก คือ ชอบวิธีการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพราะทำให้ผู้เรียน สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น รู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเมื่อ ได้ปฏิบัติกิจกรรม บทบาทสมมติและหลังจากที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติแล้วข้าพเจ้า อยากฝึกฝนการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม

ผลการวิจัยปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ได้เป็นอย่างดี เพราะกิจกรรมช่วยเพิ่มสมรรถภาพการสอนของครูช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและเรียนอย่างสนุกสนานช่วยทำให้เนื้อหากระจำและง่ายต่อการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่เรียนอ่อนช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะการพูด โดยไม่รู้ว่ากำลังเรียน และยังช่วยสร้างบรรยากาศอันพึงประสงค์ในการเรียนรู้อีกด้วยอีกทั้งนักเรียนส่วนมากจะชอบการเรียนรู้แบบการแสดงออกมากกว่าจะฟังบรรยายอย่างเดียวและการแสดงออกก็เป็นการผ่อนคลายของนักเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ชาติชาช พิทักษ์ธนาคม (2544: 87) ที่กล่าวว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาไม่ชอบอยู่นิ่งไม่ชอบนั่งทำกิจกรรมต่าง ๆ บนโต๊ะเรียนนานเกินไปครูควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีเวลาพักและทำกิจกรรมอื่น ๆ ระหว่างเรียนบ้างเพื่อให้นักเรียนผ่อนคลายและสนุกสนานกับการเรียนรู้ สอดคล้องกับ กรรณิศา ศรีอัญญา (2553 : 85) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมาก และ สอดคล้องกับ สำอาง เรืองไทย (2549 : 69) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ มีระดับความคิดเห็นหลังจากเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำกิจกรรมบทบาทสมมติไปใช้ในการพัฒนาทักษะพูดครูผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องศึกษาเป้าหมายของพฤติกรรมและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายรวมทั้งลำดับขั้นตอนดังกล่าวเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและเกิดผลที่ดีตามจุดประสงค์ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมสื่อสารของนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรนำวิธีการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติไปปรับใช้ในการเรียนการสอน โดยเลือกใช้ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนที่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีและสามารถพัฒนาพฤติกรรมสื่อสาร ได้ดียิ่งขึ้น

1.3 ครูควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสและเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงหรือจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริงมากที่สุดเช่นเชิญชาวต่างชาติให้มาพูดสนทนากับผู้เรียนในบางโอกาสในชั้นเรียนหรือนำผู้เรียนออกไปฝึกการพูดภาษาอังกฤษนอกสถานที่ในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1.4 ในการทำกิจกรรมบทบาทสมมตินักเรียนที่เรียนเก่งมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อนแต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่เรียนอ่อนบางคนมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังการทดลองเนื่องจากได้จับคู่กับนักเรียนที่เรียนเก่งและพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าจึงทำให้การสนทนาคำเนินต่อไปโดยไม่ติดขัดสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเองจะมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นน้อยดังนั้นในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติควรหลีกเลี่ยงที่จะให้นักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะพูดกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นต้น

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการทำวิจัยมากกว่านี้โดยเฉพาะการพานักเรียนไปฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกสถานที่โดยศึกษาต่อไปว่าเมื่อการฝึกปฏิบัติจริงนอกสถานที่ในสถานการณ์จริงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่และมากน้อยเพียงใด